

Увага!!! На Волині росте отруйна рослина, якої варто остерігатися

Бур'ян борщівник Сосновського росте на берегах річок, уздовж доріг, у лісосмугах, а також розповсюджується на полях, городах і запускених міських територіях. Його легко впізнати за великою висотою і задушливим запахом.

Дотик до рослин-велетнів заввишки у два метри спричиняє опік шкіри. Усі частини трави Геракла, як називають борщівник по-простому, містять фуранокумарини – речовини, що різко підвищують чутливість організму до ультрафіолетового випромінювання.

Підступність полягає в тому, що дотик до отруйної рослини не супроводжується жодними неприємними відчуттями, як, приміром, печіння від кропиви. Та після опромінення ділянки шкіри, забрудненої соком борщівника, з'являються опікові пухирі, нерідко заповнені рідиною.

Час виникнення симптомів гострого алергічного дерматиту – від кількох годин до кількох діб. Категорично не можна розтирати уражене місце, адже розтирання стимулює кровообіг і розносить токсичні речовини по всьому тілу. З великими пухирями – відразу йти до лікаря. Під дією токсинів підвищується температура до лихоманки, наростає запальний процес.

Борщівник Сосновського завезли в Україну у 1949 році за розпорядженням Сталіна. Рослину розводили як багатий на білок корм для худоби. Борщівник швидко адаптувався, давав високу врожайність.

Та невдовзі з'ясувалося, що після контакту з велетнем люди отримували серйозні опіки. Уражені ділянки важко загоювалися, шрами й темні плями залишалися на шкірі на місяці чи роки. А молоко корів, яких годували борщівником, мало гіркий смак. Оскільки експеримент не вдався, від такого корму відмовилися. І рослина, залишена без контролю, розмножувалася, перебиралася з однієї області до іншої.

Вивести бур'ян із захоплених ним територій непросто. Рослина-гігант витримує морози до 45 градусів і спеку в +40. Скошувати зарості борщівника треба кілька разів за літо, період цвітіння триває більш як два місяці. Квітку-шапку потрібно спалювати, бо насіння дозріває навіть у зрізаному вигляді. А корінь – викопувати і також знищувати у вогні. Боротися з борщівником треба обов'язково у закритому одязі й гумових рукавицях!

Важливо знати, що сік борщівника з фуранокумаринами підвищує чутливість шкіри до ультрафіолету. Якщо не допустити інсоляції, тобто закрити вражену ділянку від потрапляння сонячних променів і ретельно змити сік, то опіку не буде.

Також слід пам'ятати, що борщівник – дихальний алерген із сильними запахом, що відчувається за кілька метрів. Рослина виділяє ефірні олії та інші речовини, які спричиняють головний біль, нудоту, запаморочення, блювання. Під час масового цвітіння борщівник виділяє багато пилку, що провокує задуху, алергійні кашель і нежить, висипання.

Збираючись у ліс або в поле, одягайте штани й сорочку з довгими рукавами. Перед прогулянкою роздивіться в інтернеті чи інших достовірних джерелах, який вигляд мають борщівник, вовче лико, болиголов плямистий, анемона, простріл луговий, чистотіл – усі ці рослини є сильними алергенами.

ДОВІДКА

Перша допомога після контакту з борщівником:

- промийте уражені місця значною кількістю води з густою мильною піною;
- обробіть спиртом чи слабким розчином марганцівки, а затим – пантенолом або іншим засобом проти опіків;
- захистіть шкіру від сонячних променів щонайменше на дві доби;
- на невеликі пухирі можна покласти м'якуш із листка алое, припарку з листків подорожника, що мають протизапальні й антибактеріальні властивості;
- свербіння подразненої шкіри заспокоїть компрес із тканини, змоченої у прохолодному молоці.